

som det ærede Medlem derved har underkastet sig, og at hans Endringsforslag ikke gjøre Andet end forsøge de i Forveien temmelig voluminøse Endringsforslag til Adressen, der vilde antage ganske anseelige Proportioner, dersom man vilde paatage sig det Arbejde at samle dem paa eet Sted. Det ærede Medlem er imidlertid i sin Udvikling kommet til at sige forskjellige Ting, som jeg troer, det kunde være ret hensigtsmæssigt at vende noget tilbage til. En Udtalelse er der, som jeg lægger særdeles Vægt paa, fordi den er ny i hans Mund, nemlig, at det, der er skeet, ikke er skeet ved vore egne Feil alene, men at ogsaa udenfor liggende Grunde have Deel deri. Det er første Gang (Tscherning: Nei!), allerførste Gang, at jeg har hørt det ærede Medlem sige dette, og jeg har ikke alene hørt det ærede Medlem meget ofte udtale sig om disse Forhold, men jeg tør sige, at jeg har læst omtrent Alt, hvad han har skrevet derom, og jeg har ikke før idag hørt denne Indrømmelse fra hans Side. Dertil knyttede han forskjellige Oplysninger, som vilde have historisk Interesse, dersom man blot kunde fæste Lid til dem; han har saaledes sagt, at der ikke paa noget Standpunkt alvorligt har været Tale om en Løsning i Retning af en Personalunion, og han har sagt, at dette vidste han ikke fra Regjeringen, men fra Personer, som han ikke nævnte. Men kort Tid derefter optraadte det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), der til den omspurgte Tid har været Conseilspresident og Udenrigsminister, og sagde, at der har været en Tid, hvor Personalunionen syntes at have store Chancer for sig. Smellem disse to ærede Medlemmer tager jeg ikke i Betænkning at fæste meest Lid til det ærede sidstnævnte Medlem, thi han veed Alt af egen Embedserfaring, hvorimod det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds kun har det — hvem veed — fra Hørensagen (Tscherning: Jeg har det directe!). Det ærede Medlem har det directe! Det vilde maaskee ikke være indiscret at spørge: fra hvem? . . .

Formanden: Maa jeg ikke bede de Herrer om at afbryde denne Samtale.

Ville: At afbryde Samtalen kan vel kun forstaaes eenfaldigt, thi jeg troer, at jeg har Ret til at vedblive at tale, og Bemærkningen maa derfor være rettet alene til det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds.

Formanden: Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at, ved i Talens Løb at henvende directe Spørgsmaal til et bestemt Medlem, udsætter man sig let for at komme bort fra den rette Veie i Discussionen.

Ville: Ganske vist, men jeg maa dog dertil bemærke, at naar saa stor Anledning, som i nærværende Tilfælde gives fra det ærede Medlem, uden at han standses af Formanden, er der næsten intet andet Valg for Taleren end at inblade sig paa de Bemærkninger, der fremfattes af det ærede Medlem.

Formanden: Det var just derfor, jeg standsede det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds.

Ville: Det skulde altsaa være en ganske særlig Person, til hvem det ærede Medlem sigtet, og jeg troer ikke, at man kan være i Tvivl om, hvem det er. Jeg skal erindre om, at der er offentliggjort en Beretning, der blev meddeelt Rigsraadet, hvori der findes aftrykt en Depesche fra den danske Gesandt i Sanct Petersborg, Baron Otto Blesen, hvori Personalunion ikke alene er antydet som en Mulighed, men hvori den er kommen frem paa en saadan Maade, at man med Føie har sagt, at der har været arbeidet for den netop fra denne Side. Jeg troer imidlertid, at det ærede Medlem forsaavidt kan have Ret, som, da man nærmere vilde gaae ind paa Sagen og spurgte: Kan Du give noget Mere end en Antydning, kan Du give et Tilfaldt om, at den Regjering, i hvis Navn Du taler til os, vil yde os positiv Understøttelse til at fremkalde en saadan Løsning? — har den Bedkommende ikke været i Stand til at svare Ja. (Afbrydelse af Tscherning, Formanden ringer.) — Jeg maa atter henvende mig til den ærede Formand og gjøre ham opmærksom paa, hvor vanskeligt det er at